

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

A cigány.

Irtai: . . . t . . . t.

(Folytatás.)

Sok baj van a nevével. Hogy egyáltalában vannak — legalább a mi felfogásunk szerint — vezetécknevek, annak még száz esztendeje sincsen, a mikor ugyanis hatóságilag kényszerítették a cigányokat, hogy vezetécknevet viseljenek. Ez semmiképen sincsen inyére a cigánynak, mert azonnal tisztában volt vele, hogy vége az arany szabadságnak, mert a soroztatás, a büntetett előélet, a személyazonosság megállapítása s más efféle, a cigánynak egy cseppet sem kellemes dolgok csak akkor credményesek (az ő esetében végzetesek néznék), hogy ha valakinek meghatározott vezetéckneve van. Hogy ezt a neki kellemetlen körülményt valamilyen ellensúlyozza, akként segített magán a cigányság, hogy igen csekély mennyiségű nevet vett fel, hogy aztán egy-egy névnek annál több viselője legyen. Nálunk Magyarországon például a Lakatos, Kolompár, Horvát, Sárközy, Sztojka vezetécknevek vannak leginkább elterjedve, a mikor aztán nagyon bajos dolog egy-egy körözés alkalmával az igazi Lakatos Jóskát kihalászni a többi száz Lakatos Jóska közül, a kiknek mind az a különös ismertető jelük, hogy «kifejezett cigány-typus.»

Ámde ez a vezetéknév csak a hatóságok részére van. Ez alatt a név alatt tartják keresztviz alá, sorozzák és teszik lakat mögé a cigányt.

És természetesen ismerik is egymásnak — mondjuk — «hivatalból kiutalt» vezetécknevét, ne hogy emiatt a hivatalos körökkel való találkozás esetén ellentmondásba keveredjenek egymással a személyazonosság megállapításánál.

Egymásközt egészen másként nevezik egymást s ezek az elnevezések emlékeztetnek bennünket az amerikai vad indiánusok elnevezéseire. Ezek legtöbbször melléknevek, vagy főnevek melléknévvél, vagy — igen ritkán — tiszta főnevek. Így például «sastereskero» = vasból való; «bidangero» = fogatlan, foghíjas; «bikaneskero» = a fületlen; «binaskero» = az orr nélküli; «gahtscho» = a kopasz; «matakerele» = a részeges,

korhely; «vesavo» = a béna; továbbá: «gali minsch» = a fekete lány (tulajdonképen «vulva» a helyes elnevezése); «sjuri ostro» = az éles kés; végül «muri» = liba; «berslero» = pásztor; «miriklo» = gyöngy; stb.

Ha egy cigánynál a vele utazó társának neve után tudakozódunk (a mely társ szerinte csak ép abban a pillanatban csatlakozott hozzá s ő esküdözik, hogy nem ismeri közelebbről, még ha saját fivére lenne is az illető), természetesen csak a hivatalos vezetécknevét fogja bemondani; ha azután tovább faggatjuk, hogy mit jelent ez a név cigányul, néha elszólja magát s a közöttük használatos elnevezést mondja meg.

Ha a szerencsés véletlen hozzásegít az ilyen nevekhez nagyon ajánlatos, ha azokat gondosan feljegyezzük és csendőrtársaink tudomására is hozzuk, mert úgy szólván ezeknek segélyével lehet az egyik Lakatost vagy Kolompárt a másiktól megkülönböztetni s az igazit megtalálni, mert a cigány nem változtatja egyszer már felvett nevét; daczára ennek azonban ez a belső, bizalmas használatra szánt név nem száll apáról fiúra, mert seholsem alkalmazható találóbban és nem jogosultabb és helyénvalóbb az az elv, hogy «mater semper certa» és «pater semper incertus» (magyarul: az anya mindig, az apa sohasem biztos) mint épen a nomád-cigányoknál. Vannak, a kik tudni vélik, hogy a kóbor-cigány szentnek tartja a házasságot s a házasságtörőt azzal büntetik, hogy összezuzzák a térdkalácsát. A legtöbb cigányszakértő ezt együgyű mesének tartja, a melyet cigányok terjesztenek, hogy jobbaknak látszassanak, mint a milyenek valóban. Igaz, hogy ő is féltékeny vetélytársára és összemarakodik vele, de ezt megteszi az állat is; a kulturember szemérem- és becsületérzete a cigányból teljesen hiányzik.

A példabeszédek, a melyeket a nép önmagáról és a melyeket róla költenek, jellemző világot vetnek reá és egész gondolatvilágára. Néhány ilyen közmondás itt következik: Többet ér egy számár, a mely viszi, mint az a ló, a melyik leveti az embert. Bizonyos lehetsz felőle, hogy a mit bensődben titokként rejtegetsz, az titok marad. Asszonyt és ruhát ne gyertyavilágnál mutralj. Ne kívánd az elérhetetlent. Lopni nem szégyen.

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

és a többi hangszereket általánosan
elismerett legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest,
II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Ontóház-utca 3. — Régi hangszerek javi-
tása, vétele és becsérelés. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

de szegény rajtakapatni. Könnyebb lopni, mint dolgozni. Aki a létrát tartja a tolvajnak, maga is tolvaj. Pénz nélkül nincs szerelem. A ki feltűnően hizeleg, az vagy meg akar csalni, vagy már megcsalt. A ki arra vár, hogy a másik meghívja az ebédjéhez, éhes marad. A gyerekek arról beszélnek, a mit csinálnak, a férfiak arról, a miről gondolkoznak, az öregek arról, a mit tapasztaltak. A bolond szívét a nyelvé, a bölcs nyelvé a szívében hordja.

Néhány róluk szóló mondás: Úgy élnek, mint a cigányok (t. i. mindig *czivakodnak*). A cigány nem ismeri az ekeszarvát. Minden cigány dicséri a saját lovát. Czigánymódra szerzett (lopott) jószág.

Elég gyakran találunk a cigányoknál egy kis darab úgynevezett álomesontot. Ez egy halott balkeze hüvelykujjának a csontja, s csak akkor van hatása, ha olyan halottról való, a ki kilencz hétig feküdt a sírjában és ujholdkor lett kiásva. Ilyen csont birtokában a cigány — az ő hite szerint — bátran járhat-kelhet a házban, nem kell attól félnie, hogy a lakók fel találnak ébredni, mert a halott csontjának varázsa álomban tartja őket.

Vogelhuber cs. kir. csendőrszázados egy rajtaütés alkalmával a szétugrasztott cigánytábor helyén többek között egy ilyen álomesontot is talált, a melyről kétségtelenül megállapított, hogy az egy ember balkeze hüvelykujjáról való.

A cigányasszony főkereseti forrása a jövőmondás az úgynevezett varázsdobbal és a kézből való jóslás.

A varázsdob egy szitához hasonlít azzal a különbséggel, hogy az egyik oldalára állati bőr van ráfeszítve. Főkéllék, hogy a karika fája egy bizonyos időben lett legyen vágva és a bőrnek is egy bizonyos időben és körülmények között lopott állatból kell származnia. (Hogy valamely, babonás czélokra használandó tárgyat *lopmi* kell, ép annyira elterjedt hit, mint hogy más egyéb tárgyakat örökölni, találni, kikoldulni vagy sajátkezűleg készíteni kell, mert különben nincs meg a kellő hatóerejük).

Az állatbőrre bizonyos sorrend szerint 9—18, vagy 7—14 vonal van rajzolva; pl. egy vonal vízszintesen a dob közepére van rajzolva, a többi nyolez vonal egy megszakított közt képez körülötte. (Ilyen varázsdobot láttam 17 évvel ezelőtt a krassószörénymegyei Dognácska és Rafnik közötti erdőben lakott hires (vagy inkább hirhedt vrazsitora-(boszorkány)-nál, a ki a délvidéken igen nagy népszerűségnek és látogatottságnak örvendett s alig mult el nap, hogy ne látott volna a figyelmes szemlélő egy-egy uri fogatot a hegy aljában húzódó uton, a melynek — rendszerint női — utasa odafenn járt a nagyhatalmu vrazsitoránál jó tanácsért, meggyásért. A környék lakossága gyűlölettel vegyes félelemmel kerülte a háza tájékát s minden rosszat, a mi őt érte, neki tulajdonított. Mikor meghalt, a rafnikiak egy éjszaka kiasták sírjából, karóval átverték a

szívét, megfordították a koporsójában és úgy hántolták el ismét.

A feltett kérdésre a cigányasszony annyi nadragulyaszemet vet a kifeszített állatbőrre, mint a hány rovás van rárajzolva s egy kis kalapácsal vagy fadarabbal annyit üt a fakarikára, a hány nadragulyaszem van a bőrön, miközben titokzatos varázsmondatokat mormog. Az ütések következtében a bőr hullámosan mozogni kezd s a rajta levő magvak igen élénk, tánczó mozgást végeznek. A magvaknak már az ütések idején való elrendezkedése is bizonyos jelentőséggel bír, mérvadó azonban az a helyzet, a mely szerint a magvak az utolsó ütés után a rovasok körül és mellett elhelyezkednek. A varázsdob szerelmi kérdéseknél jelentős szerepet játszik, továbbá, hogyha arról van szó, hogy egy tervberett cselekmény végrehajtassék-e vagy nem s hogy milyenek a kilátások, de legnagyobb jelentősége van a tolvajok [kiderítésénél s e téren ez a szerszám némely vidéken határozott tekintélynek örvend.

Egy ilyen vidéken működött vizsgálóbíró meséli, hogy a kilenczvenes évek elején néhány napon belül feltűnően sok lopást jelentettek nála: *a legtöbbje ezen lopásoknak a régi időkben követtetett el s annak idején be sem volt jelentve.* Ez a számos, hirtelenül felszaporodott feljelentés egyezett abban, hogy tettesként mindig ugyanazon személy lett megjelölve, a nélkül azonban, hogy az állítólagos káros valamelyes bizonyítékot vagy tanúbizonyságot tudott volna felhozni.

A mikor végül egy öreg asszony állott elő panaszával, a mely szerint tőle harmincz évvel azelőtt egy tekintélyes pénzösszeget loptak volna, s a lopás tettesül a saját fivérét jelölte meg, a kivel a legutóbbi időkig a legjobb egyetértésben élt s aki akkoriban a városka polgármestere s egyébként is vagyonos és tekintélyes ember volt, a vizsgálóbíró megsokalta a dolgot és valla-tóra fogta az anyókat. Ez a keresztkérdések tüzeben elmondotta, hogy nemrégén járt a városkában egy *„hires”* cigányasszony, a ki varázsdobjával csodákat művelt, az emberek csakugy özönlöttek hozzá. Ez a cigányasszony azt mondta neki, hogy a kérdéses lopást egy közeli rokona követte el, a ki jelenleg *„magas állást”* tölt be.

Miután az anyókanak nem volt magassallású rokona, a szegény polgármester-fivérnek kellett a bűnbakot adni.

Beható nyomozással sikerült megállapítani, hogy valamennyi akkoriban tett tömeges feljelentés a cigányasszony varázsdobjának volt a következménye s ha a feljelentések nem oly tömegesek és egyvagyagnak, sok kellemetlenség háramlott volna a polgármesterre, a kilátástalan munkahalmaz pedig a nyomozó közegekre.

Az olasz harcztérről. — Báró Konrád tábornagy szemlét tart a déltiroli csapatok fölött.

Az építőmester bűnlajstroma.

Írta: Nyomozó.

Kellemetlen meglepetés érte N. Gy. jánosalmi lakost múlt évi február hó 4-ike éjjelén. Zajt hallott-e vagy más ok miatt nem tudott aludni, azt talán még maga sem tudta volna hirtelenében megmondani, de az bizonyos, hogy nyugtalanul hánykolódott az ágyban. Egyszerre arra a gondolatra jött, hogy kimegy, szétnéz az udvaron, látha egy kis frissítő mozgás után hamarabb el fog aludni a meleg ágyban.

A gondolatot tett követte. Nyakába kanyarítva a subáját, kifelé indult. De csak a konyhaajtóig juthatott, ott megakadt. Az ajtó kifelé nyíló volt, de ezuttal nem akart kinyitni, dacára, hogy az akasztókapcsot kiakasztotta.

— Mi a csuda lelte ezt az ajtót, — dörögte magában a meglepett gazda, — miközben egyre tologatgátta az ajtót ki- és befelé s olyan lármát csinált a vaskapocs csörgésével, hogy a felesége is felébredt rá.

— Hát kend mi az ördögöt zakatol ott? — kiáltott ki az asszony a szobából, — még az ajtót se tudja már kend bekapcsolni?

— Kelj fel csak hamar — szól vissza indulatosan a gazda — és hord ki a lámpát, úgy látszik, valami baj van itt, mert nem akar ez az ajtó kinyitni.

Pillanat alatt ott termett az asszony az égő lámpával s annak világánál addig-addig vizsgálgatták a csökönyös ajtót, míg rájöttek, hogy az be van támasztva. Az a támaszték pedig olyan erősen állott, hogy sehogysem tudták kitolni tőle az egyébként záratlan ajtót.

Ennek láttára elhatározta a gazda, hogy az utcai szoba folyosón levő ablakán fog kimászni és úgy távolítja el az akadályt az ajtó elől.

— De látha rossz emberek vannak ott kinn, — aggodalmaskodott az asszony — és leütik kendet. Talán jó lenne segítségért kiáltani elébb.

— Majd meglássuk — feleli bátorítólag a gazda és befelé indult a szobába, hogy ott tájékozódik elébb.

A mint belépnek, hideg szél csapja meg papucsba dugott lábaikat, annak jeléül, hogy vagy az ablak van kitörve vagy még inkább a fal lehet kiásva, mert a hideg léghuzat alulról áramlik felfelé.

Vizsgálódásaik közben rájöttek, hogy bizony az oldalablak és a mellette levő sublót közötti üres falrész a földszine felett ki van ásva, ott fujdogál befelé a szél. A szobában egyébként minden rendben volt. A betörők tehát nem juthattak be a szobába, valószínűleg azért, mert a gazda kimenési szándékával megzavarhatta őket.

Miután a kinyitott ablakon át történt hallgatódzás mellett meggyőződtek, hogy a folyosón nincs senki és támadástól nem kell tartaniok, a gazda kimászott az ablakon és így fedezte fel, hogy a konyha ajtaja kívülről egy téglával van betámasztva olyan módon, hogy annak alsó vége a földbe ásott gödörbe van megerősítve, felső vége pedig az ajtó keresztlécze alá van támasztva s oly szilárdan áll ebben a helyzetében, hogy külső segítség nélkül sehogysem lehetett volna az ajtót kinyitni.

További vizsgálódás után rájöttek, hogy az udvaron minden rendben van. A baromfiól és sertésól bezárva úgy, a mint este hagyták. Csak épen a konyhaajtó kulcsa, a melyet kívül a zárban felejtettek, tűnt el a zárból.

Sokkal nagyobb volt a kellemetlenség ugyanaznap reggelén D. I. ugyanottani lakosnál.

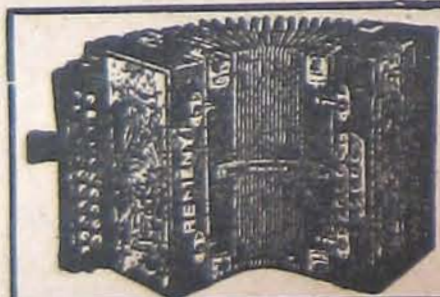
Ugyanis: a mint reggel felkeltek és fűtés közben a szokásos reggelihez kolbászt és oldalast akart a háziasszony sütéshez előkészíteni, ezeknek a kellemes dolgoknak hűlt helyét találta a kamrában, a honnan eltűnt egy nagy bödön zsír is, még pedig közvetlenül a szűszék melletti falrészen ásott lyukon át — egy D. I. bélyeggel ellátott zsákkal együtt.

Mig ezeket a körülményeket vizsgálgatták, szemökbe ötlött az a különös jelenség is, hogy a konyhaajtóval szemben, közvetlen a ház előtti területen, nagyobb mennyiségű mohatörmelék volt lehullva a ház nádtetejéről. A nádtető eresz-részén pedig nagyon jól kivehető volt az odatámasztott létrának a nyoma, jeléül annak, hogy valaki a háztetőn is járhatott.

— De hát miért járhatott ott, — vetődött fel a kérdés.

Nem is sokáig kellett e fogas kérdés felett törni a fejüket, mert a mint a konyhából a kéménybe feltelkintettek és észre vették a füstölés céljából oda akasztott sonkák hiányát, mindjárt rájöttek, hogy az éjjeli látogató nemcsak a kamrát dézsmálta meg, hanem a kéményt is kiürítette.

Délelőtt nyolcz órakor már az örsön találkozott a két panaszos, a hol utóbbi 450 K kárt jelentett be Kustyán Mihály őrmester őrsparancsnoknak, míg előbbi csupán

HEGEDŰ

remek felszereléssel
10—12—15—20 korona

HARMONIKA

10—12—15—20 korona
finomabb 2 soros 30—40—50 kor.

GRAMOPHON

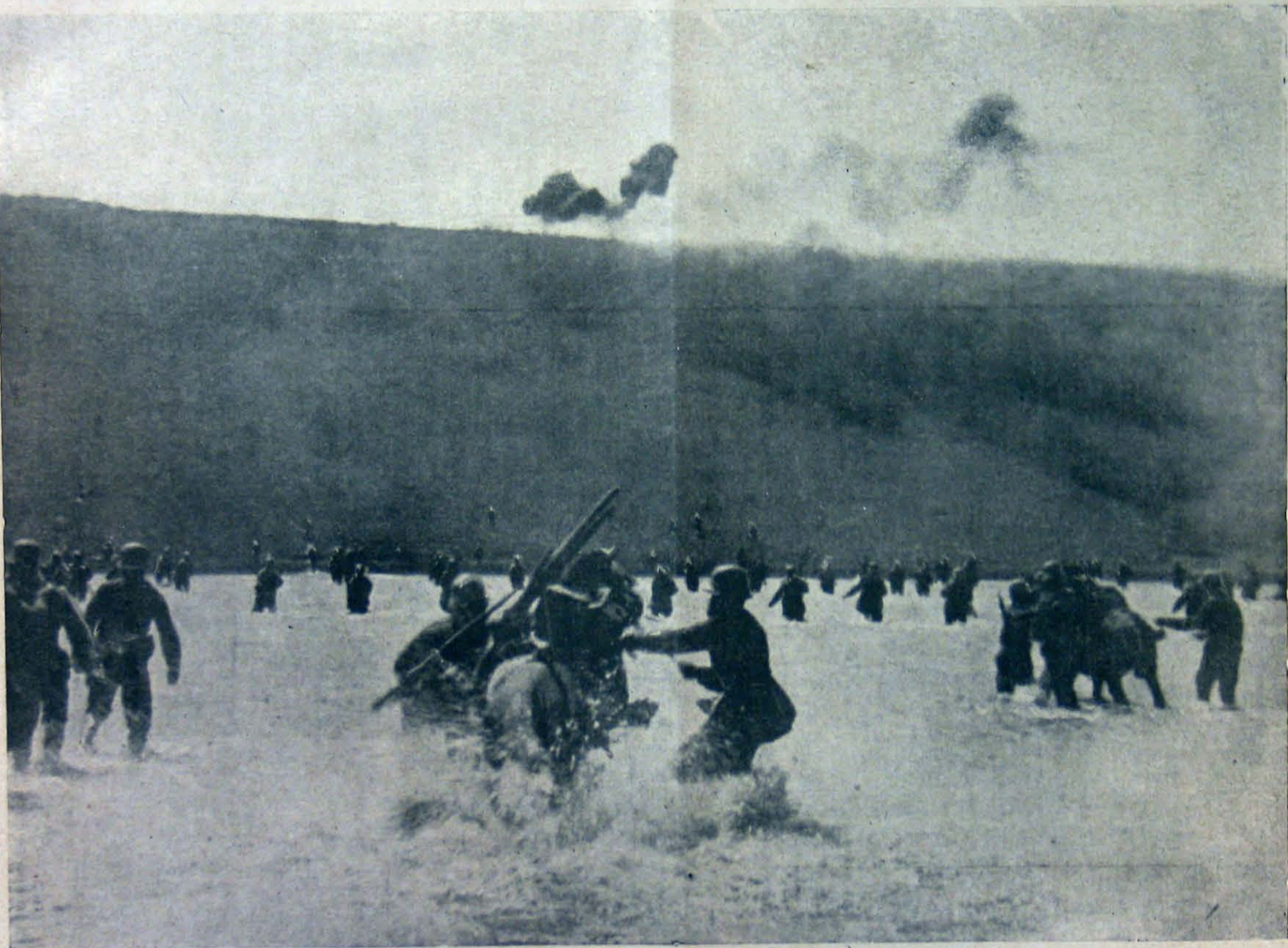
40—50—60—70 korona
legfin. azél óraműszerkezettel

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangsszertelepen

Reményi Mihály-nál szerezhető be Budapesten, Király-utca 58. sz.

Minden hangsszerről külön árjegyzék kéréndő.

Az olasz harcztérről. — Géppuszká-osztag átvonul egy tó gázlóján.

a kulcs ellopását és az épületben okozott kárt panaszkolta.

A két panaszos által előadottak egybevetéséből nyilvánvaló volt, hogy egy és ugyanazon tettesek járhattak mind a két helyen, még pedig előbb N. Gy. lakásánál kísérleteztek és csak akkor mentek D. I. házához, mikor amonnan üres kézzel kellett távoznik.

Arra a szokásos kérdésre, hogy gyanakodnak-e valakire, mind a két panaszos nemleges választ adott, bár nem hallgatbatták el — mint ők mondták — abbéli véleményüket, hogy a helyszíni körülményekkel okvetlenül ismerős volt a tettes, mert máskülönben nem találta volna el a beásásra alkalmas helyet olyan pontosan, a hol a falak mellett semmiféle akadályra nem bukkant. Azt azonban, hogy ki lehetett ez a helyi viszonyokkal ismerős ismeretlen — egyik káros se tudta még hozzávetőleg sem megmondani, illetőleg az őrsparancsnok előtt megjelölni.

Kustyán őrmester Ádám Imre népfelkelővel azonnal folyamatba tette a nyomozást és először is a helyszíni szemléket tartotta meg.

Ez az eljárás felületes szemlélő előtt talán semmi vagy igen csekély sikerrel járt volna, mert hiszen a tetteseknek nyoma nem maradt és mert az ilyenfajta betörés (beásás) alig mutat egymástól eltérő nyomokat. Rendesen az első téglá vagy vályog kivétele ütközik nehézségekbe és csak ezeken fedezhető fel az eszköznek — ásonak vagy csoroszlyaszerű vésőnek — a nyoma; a többi már könnyebben kiszedhető lévén, úgyszólván nyom nélkül távolítható el.

Ez esetben azonban, miután mind a két épületnek vert fala volt, a lyukak szélein mindenütt meglátszottak a használt eszköz nyomai. Ez az eszköz pedig, a mint a méretekből kivehető volt, csakis ásó lehetett, mert a középrészen elég jól feltűnt az ásóknál ismert vastagabb, borda.

De mikor egy előkerített ásonak a méretével összehasonlították, mind a két helyen feltűnt, hogy a használt eszköz jóval keskenyebb volt az ásó szélességénél, úgyannyira, hogy alig haladta túl egy rendes eke-csoroszlya szélességét.

Addig méregették a nyomokat s addig találgatták az eszköz miféleségét, míg egyszer csak rájöttek — a két káros vélekedését is meghallgatva, — hogy az eszköz mégis ásó lehetett, még pedig egy mesterségesen megkisebbitett rendes ásó, a melyet azok a mesterek használnak, a kik az épületek alapjának megrongálódása esetén új alapfal berakásával foglalkoznak.

Olyan kőmivesfélék, falukon ugynevezett ezermesterek ezek, a kikből ha sok nincs is, de minden községben akad egynéhány. Ezek között kellett tehát keresni János-halmán is a tettest és csak az jöhetett még kérdésbe, vajjon helybeliek-e a tettesek vagy másunnan jöttek, esetleg nem kőborczigányok-e?

A helybeliek közül ugyanis a két káros egyet sem tudott megjelölni, a kit gyanusítani lehetett volna a

betörések elkövetésével. Tisztességes embereknek mondták mindannyit.

Kustyán őrmester ennél fogva, mielőtt a nyomozást tovább folytatta volna, visszatért az őrsre és a közártalmuak és gyanus egyének nyilvántartási jegyzékét elővéve, abból igyekezett tettest keríteni a megállapított nyomokhoz.

Szerencséjére kellő tárgyilagossággal és a szükséges adatok kellő bőségével volt vezetve a jegyzék s így hamarosan akadt egy a gyanus egyének között, a kire — a bejegyzett adatok alapján — legalább gyanakodni lehetett.

Lengyel György kőmives volt ez, a kinek a nevénél az egyik rovatban a következők voltak bevezetve:

«1906-ban betöréses lopás miatt 11 hétig vizsgálati fogságban volt, de bűnjelek és kellő bizonyíték hiányában, tagadásával szemben, a cselekmény rábizonyítható nem volt. A betörés beásással követtetett el.»

Kustyán őrmester közölte e felfedezését a két károssal, de azok csak néztek egymásra és vállvonogatás közben csupán annyit mertek mondani, hogy hallottak ugyan az esetről, de még sem merik az illetőt meggyanúsítani. Ugyancsak hasonlóképen nyilatkozott egy pár bizalmi egyén is, a kiket az őrmester ez ügyben megkérdezett.

Szorosabb érdeklődés után azonban mégis olyan adatokat szerzett az őrmester Lengyel felől, hogy ez — nem ugyan iszákosság vagy mulatozás tekintetében, de rubázkodásra és életmódját illetőleg észrevehetően többet szokott költeni és költségesebb konyhát tart, mint a mi az ő rendes keresetéből fedezhető lenne.

Ezen az alapon a községházára idéztette Kustyán őrmester Lengyelt és a betörésre nézve, mint gyanúsítottat rövidesen kikérdezte. Mikor pedig nevezett tagadta, hogy a felhozott betöréseket elkövette volna, habár — mint monda — akkor éjjel a községben tartózkodott, és hogy nagyobb nyomatékot adjon az állításának, még háza átkutatását is kérte: — Kustyán őrmester kétszer se hagyta azt magának mondani, hanem azonnal bizalmi egyéneket vett magához és alapos kutatást rendezett Lengyel házában és melléképületeiben.

Ez a kutatás minden legkisebb részletre kiterjedt ugyan, de a keresett hús- és zsírneműekből semmi se lett meg.

Más csendőr talán el is ejtette volna a gyanuját ez eredménytelenség után Lengyel ellen. Kustyán őrmester azonban a kutatás során észlelt azokból az adatokból kifolyólag, hogy igen sok és sokféle kész és még fel nem dolgozott női ruhaneműt s ezenfelül 15 db különféle kulcsot is találtak, továbbfolytatta nevezett ellen a nyomozást, miközben a talált kulcsokat megmutatta N. Gy. panaszosnak is, aki az egyikre ráfogta, hogy az határozottan az ő szőlőkunyhójának a kulcsa.

Lengyel tévedésnek vagy legalább is kulesok hasonlóságán alapuló jóhiszeműségnek mondotta N. Gy. állítását és nem is volt igaza a panaszosnak, mert a kunyhó kulcsát a rendes helyen megtalálták.

Ellenben mégis volt haszna, ennek a tévedésnek. Mert így jöttek rá, hogy a gyanus kulcs nyitja és zárja a kunyhó ajtaját.

A járőr ugyanis, a mint a kulcs meglétéről meggyőződött, kinyitotta az ajtót és a kunyhóba betekintett. Feltűnt ekkor Kustyán örmesternek, hogy a kunyhó földjén, a szél által besodort finom homokporon friss nyomok láthatók, holott a tulajdonos azt állította, hogy késő ősztől a kunyhóban nem jártak.

Ezeket a nyomokon haladva felforgatták azokat a bordókat, a melyeknél a nyomok kivehetők voltak s nagy meglepetésükre, az üresnek képzelt bordokból egész garmadája dült ki az ágy- és különféle ruhaneműeknek és egy vaskarikára fűzve még 19 drb. különféle kulcsot is találtak, a melyek mellett, a karikára még fel nem fűzve, ott volt panaszos N. Gy. konyhaajtó kulcsa is.

Már maga az a körülmény is, hogy a talált ágy- és ruhaneműek kétségtelenül a Lengyelnél takáltakból valóknak látszottak, növelte a nevezett elleni gyanút; az pedig, hogy a kunyhó földjén talált egyes nyomok teljesen egyezők voltak a Lengyel csizmája nyomaival, még Lengyelt is annyira meglepte, hogy zavarában beismerte, hogy ő hozta a fiával együtt, azokat a holmikat oda, részben már pár héttel az előtt, részben pedig a fentebb ismertetett betörések utáni hajnalon.

Ugyancsak azon melegében beismerte nevezett azt is, hogy a D. I. kárára elloptott zsírt és húsneműeket még akkor hajnalban, nehogy nálok véletlenül valakinek feltűnjék és ez alapon gyanuba keveredjenek, kivitték a Radovánszki András szőlőkunyhójába, a hol azok egy D. I. kezdőbetűkkel ellátott zsákkal együtt hiány nélkül meg is lettek.

A panaszolt két betörés tehát ki volt derítve, de hátra volt még annak a megállapítása, honnan került az a sok ágy- és ruhanemű a Lengyelék birtokába. Mert, hogy gyanus uton, jogtalanul jutottak hozzá, kétségtelen volt abból a körülményből, hogy nem merték azt otthon tartani.

Ezekre nézve azonban nemcsak Lengyelt, feleségét és fiát, hanem ezeknek, különösen a 17 éves fiúnak a bemondása alapján Lencse András kömvést és ennek az előbbivel hasonló koru fiát is ki kellett kérdezni és elő kellett venni az örs kiderítetlen zavarairól vezetett jegyzéket is. Sőt átterelődött a nyomozás a mélykúti örs körletébe tartozó Tataházára is, a hol egy hónappal előbb, 1916. évi január hó elején kétféle betörés történt, ezek még ekkor is kiderítetlenek voltak.

245 óráig tartott ez a nyomozás, a melynek során az örsnek hat éven át kiderítetlen maradt közbiztonsági zavarai derültek ki a következő sorrendben:

1910. évi február hó 15-én virradóra Krakauer Áron kereskedő kárára elkövetett betörés, a honnan az akkor ismeretlennek minősült tettesek — Lengyel és Lencse — 548 K értékű rőfös árút és kendőket loptak el.

1911. évi február hó 17-én virradóra Rosenthal Simon kereskedő kárára, ugyancsak betörés mellett 1055 K értékű hasonló árú lopatott el. Ezt Lengyel és Lencse közreműködése nélkül csupán a fia segítségével követte el, úgyszintén a következőket is:

1913. évi június hó 20-án Szakál Istvánné zárt pinceszéjének álkulcsával történt kinyitása után 30 l. zsírt, 21 l. pálinkát 71 K 40 fill. értékben;

Ugyanazon év december hó 19-én Kosziba János kárára betörés mellett 96 K zsírt és pálinkát;

1914. évi február 21-én Molnár András kárára 38 K értékű füstölthúst és zsírt szintén betörés mellett;

Ugyanazon éjjel Szulesán Jánostól, a kamra falának kiásása mellett, 90 K értékű füstölthúst;

Ugyanazon év május 22-én Magyar István kárára szintén a kamra falának kiásása mellett 170 K értékű húst, zsírt és szappant.

1915. évi július hó 21-én az izraelita hitközség kárára a perselyek feltörése mellett 220 K készpénzt; majd október hó 14-dikén Martinek Ferenczné kárára álkulcs használata mellett, 2014 K készpénzt és 1100 K értékű értékpapírt;

még ugyanazon év december hó 3-án Draskovics Jenő határbeli lakos kárára 5 drb. 75 K értékű pulykát és hogy a karácsonyi ünnepre még másféle hús is legyen, ugyancsak ettől a károستól december 20-án éjjel két drb. 26 K értékű birkát loptak. Ezeket még ott a tanya közelében mindjárt levágták, a bőrét összevagdalták s csupán a húst vitték haza egy, a Lengyel által előadott zsákban.

Ezt követőleg történt 1916. évi január hó 7-én, hogy Lengyel újból társul vette Lencse Andrást és fiát és így négyen mentek át a szomszédos Tataházára, a hol Tüske Istvánné kárára, a ház falának kiásása után, 490 K értékű ágy-, ruhaneműt és evőeszközöket;

majd — miután ez igen könnyen sikerült — pár héttel később ugyancsak Tataházáról, szintén négyen, Vuits Menyhért kárára 493 K értékű ágy- és ruhaneműt loptak el.

Minthogy pedig ebben az időben a csizma és bocskor is kezdett megdrágulni, Lengyel úgy igyekezett magán segíteni, hogy január hó 21-én éjjel a Usimcsák István papucsos műhelyéből, az ablaknak a falból való kivétele mellett, 361 K értékű papucsot, talp- és egyéb bőryanagot elloptott.

Sőt alkalmi lopás is terhelte Lengyelt, amennyiben január 27-én éjjel, mikor Lencse András komájától családjával hazafelé ment, a másnapi ebédre való húsra számítással Miskolezi Jánosnak az utcán levő fészereből, csakugy a kerítésen át benyulva, — mint mondá — önként kínálkozó két tyukot, 12 K értékben elemelt.

Hogy pedig ezeknek az embereknek a feleségeik sem idegenkedtek a férjeik cselekményeitől, sőt igyekeztek azokhoz hasonlóak lenni, bizonyítja az, hogy Lencséné 1915. évi december hó 11-én fényes nappal, midőn Lengyeléktől hazafelé ment, meglátván a Majer Pál háza folyosóján két drb. 26 K értékű lópokróczot, miután a házbeliiek távol voltak s bár neki különös szükségse sem volt rá, mégis ellopta. Akkor kereste is azt a csendőrség, de eredménytelenül, míg ezuttal a nevezettek lakásán házkutatás során ez is előkerült.

Összesen több mint 6300 K kárral járó betöréses lopást derített ki Kustyán őrmester és a segítségére jött mélykúti őrsbeli járőr, a tíz napnál tovább tartott nyomozás során egész kocsiira való bűnjelt szedett össze a tetteseknél, ezek kétségtelen bűnösségének — általános beismerésükön felüli — még fokozottabb bizonyítására.

Fokozza ennek a magában is szép eredménynek a jelentőségét, hogy a jánoshalmai őrsnek évekre visszamenőleg nyilvántartott 14 kiderítetlen bűnesetét és a mélykúti őrsnek már-már szintén a kiderítetlen zavarok közé sorolás előtt állott kétrendbeli nagyobb betöréses lopási esetét derítette fel és leleplezett két, eddig még büntetlen előéletű olyan egyént, a kik közül csupán az egyik, a magát különös előszeretettel építőmesternek nevezett Lengyel György szerepelt a gyanús egyének névsorában, de úgy ezt, mint hasonló foglalkozású és szokású komáját általában mindenki tisztességes embereknek ismerte, holott ők a társadalom eme tévedését kihasználva, évekig folytatták embertársaik megkárosítását — mint ezuttal bevallották — ama ismereteik alapján, amit az azoknál való becsületes foglalkozásuk közben és alkalmilag való megfordulásuk eseteiben, a helyszínen alapos kikémlelése mellett szereztek.

Különösen jellemző Lengyelre az, hogy kiskorú fiát, a ki eleinte a félelemtől reszkette követte apját az éjjeli időben elkövetett bűncselekményekhez, ütés-verés folytán kényszerítette a bűnözés útjára lépni s a különben talán becsületes gyermeket ugyyszólván betörővé nevelte.

KÉPEINKHEZ.

Az olasz harcztérről.

A Karsztok forró kötengerében, ásott-vésett kavernákban, pihegve hűsölnek olasz frontunk hősei. Lepergett a tizedik olasz offenzíva is. Napokig tartó pergőtűzben, majd az ezeket követő többszörösen tagozott rohamoszlopok ellen ismét hősiiesen helytállottak vitéz csapataink. Most már pár hét óta „...a helyzet változatlan”, — esetleg „gyengébb, mérsékelt vagy élénkülő ágyutűz a tengerparton és a [tirol]i harcvezetési vonalon” — jelentésekkel érkezik a hadisajtó híradása az olasz-frontról. Megritkultak az olaszok támadó sorai, pótolni kell a sokszorosan tizezrekre menő veszteséget és a temérdek municzió pazarlást az olasz hadvezetőségnek, mert a Trieszt felé vezető út nagyon nehéz, annak megkísérelt kieroszakolása most is meghiúsult, pedig temérdek ember- és anyagáldozatba került.

A Sant Michelén meg a Foiti Hrib környékén való

véres harcokban megedződött hőseink, — dacára a rettenetes támadásoknak, alig engedtek valamit imitt-amott a megszállva tartott frontrészekből s az óriási szenvedések után néhány napra, a mikor még a tővize talán zavaros is volt a rajta átgázolt csapatok nyomán, — már délczegen, peczkesen menetelve léptek el díszmenetben a szemléttartó hadseregparancsnok előtt. A Karsztok környékén dúló harcokat átélte méla ciprusok és narancsfák alatt megszáporodott ugyan a kemény köbe vájt sirok sorozata, de megszáporodott az életben maradt hősök mellén is a különféle vitézségi érmek és a többszörös kitüntetést jelző szalagpántok száma is, jelölve annak, hogy hősök voltak ők mindannyian és kitartottak a legutolsó pillanatig híven, és vitézül.

Még nem tudjuk, mit rejteget számunkra a jövő s hogy mikor készülnek a tizenegyedik offenzívára az olaszok, de azt bizvást reméljük és tudjuk, hogy bármikor kezdjék s bármily előkészülettel és erővel jöjjenek: a Karsztok bátor védőit nem találják készületlenül és sem számuk, sem pergőtűzük nem fogja őket a kitartásban és ellentállásban megingatni.

HIREK.

Adományok. Legújabbán a következő adományok folytak be hozzánk: a laborszolgái különítmény legénységétől, a rokkant katonák részére, 21 k. 50 f. és az őrszállási őrs legénységétől, a vak katonák részére, 43 k. 75 f. Az adományokat rendeltetési helyükre juttattuk.

Kérelem. Gurgni Miklós Csepel-lőszergyári alőrmester kéri azon bajtársait, a kik Kiss Albert, a román betörés idején a VII. számú csendőrkerület predeáli határszéli őrsön szolgálatot teljesített alőrmesterről, illetőleg ennek sorsáról vagy jelenlegi hollétéről valamit tudnak, ezt vele közölni sziveskedjenek.

Varga József, m. kir. 41, honvéd tábori taraczkézred 1. ütegbeli főpatkolómester (tábori posta: 415) azt panaszolja egy hozzánk intézett levélben, hogy öccséről, Varga Károly csendőr őrmesterről, a ki 1914-ben a kolozsvári kerületnél szolgált, ez időtől életjelt nem kapott. A ki Varga Károly csendőr őrmester hollétéről vagy sorsáról tud valamit, értesítse arról aggodó fivérét a fenti czímen.

Szerkesztői üzenetek.

H. Gy. népl. Nem jogosult.

Óreg csendőrök. 1. Kérelmét előadhatja. 2. Még nem tudjuk. 3. Rendezve lesz.

F. K. táb. csendőr. Rendfokozatra való tekintet nélkül a nő részére havi 30 K és minden nyolcz évét be nem töltött apai gondviselés alatt álló törvényes gyermek után havi 12 K, nyolcz éven felüli ilyen gyermekek után ez a pótlék havi 18 K. Ezekben felül világítási és fűtési anyagjárandóság fejében az egész családnak havi hat K illetékes.

Felhők között. 1. Nem. 2. A szárnyparancsnokság rendelkezése szerint.

Domokos. Őrskihallgatáson kérheti.

M. S. népl. tizedes. Kérelmét szolgálati uton adja elő.

Óreg csendőr. Szárnyparancsnokságától írásban kérheti.

Cs. F. ny. őrm. Még nincs szabályozva, de előreláthatólag beszámít.

Virágos 888. A háború alatt szünetel.

Homonnai őrs. Nem.

Tiszamenti. Csupán szabályszerű engedély mellett nősülhet.

Sz. J. T. p. 211. Áthelyezését — egyelőre népfőlkölői minőségben — csapattesténél kérheti. Minden előző és jelenlegi szolgálati ideje beszámít.

Zs. J. tartalékos. 1. Nem hisszük, hogy áthelyezik. 2. Kérje őrskihallgatáson.

Sipos alőrmester. Szolgálaton kívül szabályszerű egész jegy megváltása mellett bármely kocsiosztályon utazhat.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben

adományozni méltóztatott:

a 3. oszt. katonai érdemkeresztet a hadidisztménnyel:

az ellenség előtt teljesített kitűnő szolgálatai elismeréseül:

Spalla Aurél, csendőrezredesnek, VII. sz. csendőrkerület parancsnokának;

a hadidisztményt:

a 3. osztályu katonai érdemkereszthez:

Bariss Árpád csendőrezredesnek, a honvédelmi minisztérium 16. osztálya vezetőjének;

elrendelni méltóztatott, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés ujólag tudtul adassék:

az ellenség előtt teljesített kitűnő szolgálatai elismeréseül:

Szánthó István, egy hadseregparancsnokság szállásmesteri osztálynál beosztott IV. sz. csendőrkerületbeli csendőrszázadosnak;

adományozni méltóztatott:

a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréseül:

Lukács József, Hegedüs Mihály Pál alörmeistereknek a II., Batta József alörmasternek, a III., Délczeg Jenő György, Dolinszky Sámuel, Szabó Ferencz I. alörmasternek a IV., Nagy Mihály alörmasternek, az V., Bálintóniu Miklós, Papp László alörmastereknek, VIII. számú csendőrkerületben;

a háborúban teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréseül:

Fogarasi János és Schulter János 1. oszt. örmestereknek, a III. számú csendőrkerületben;

különleges alkalmazásban teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréseül:

Gyuracska István 2. oszt. örmesternek, a V., Imre Imre, Bárany János alörmastereknek, a III. és Jánosi József alörmasternek, a VII. sz. csendőrkerületben;

az ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

különleges alkalmazásban teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréseül:

Csavanyák András és Brazina János vezetőknek, a VIII. sz. csendőrkerületben.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismeréseül:

a 2. osztályu ezüst vitézségi érem:

Benits Sándor alörmasternek, a VII. számú csendőrkerületben;

a bronz vitézségi érem:

Hevesi József alörmasternek, a VII. számú csendőrkerületben.

Okiratilag megdicsértettek:

a m. kir. IV. számú csendőrkerületbeli parancsnokság által:

Pongrácz János, Polládi Lajos és Bordács Mihály alörmasterek, mint közigazdálkodásvezetők, az örs közigazdálkodásának hosszú időn át kifejtett igen eredményes fellendítése és magas színvonalon tartása körül kifejtett igen odaadó buzgalomuk, kiváló szakértelemmel párosult lelkiismeretességük, továbbá egy fertőző betegség elfojtásánál kifejtett igen buzgó tevékenységük és példás katonai magatartásukért;

Szabó János II. 2. oszt. örmester és Reich Ferencz népfölkelő szakaszvezető, 1916. évben Kassaujfalú községben fellépett járványos betegség továbbterjedésének meggátlása körül tanúsított buzgó és odaadó közreműködésükért, nemkülömben a háború ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén tanúsított eredményes tevékenységükért;

Bakos János 2. oszt. örmester, 1916. évben Hernádtóházy községben fellépett járványos betegség továbbterjedésének meggátlása körül tanúsított buzgó, szorgalmas és odaadó közreműködéseért, nemkülömben a háború ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén tanúsított eredményes tevékenységeért;

Simon József II., Szandtner Nándor, Gyurkó János, Bacskai András, Vönöczki József 2. oszt. örmesterek, Váradi Károly, Nekreale Vazul, Stefler Marián, Laczovics Sándor alörmasterek, a háború tartama alatt a közbiztonsági szolgálat terén általában tanúsított igen buzgó, szorgalmas és eredményes tevékenységükért, példás magaviseletük és katonás magatartásukért;

Homoki József 1. oszt. örmester, egy betörő szövetkezet tagjai által 1916. évben Taktaharkány községben és környékén elkövetett több rendbeli betöréses lopásnak, mintegy 2687 korona kárértékben, 177 és fél órán át olyaadón, buzgalommal és leleményességgel eszközölt kiderítése, kilencz tettesnek elfogása és az igazságszolgáltatás kezébe történt átadása körül tanúsított eredményes működéseért;

Besenyi Sámuel 2. oszt. örmester, Gyurinovicz Dezső, Vajda Miklós, Némethi József, Pető János, Szabó István, Bányai János, Szabó János, Hudy György Nagy Lajos, Zsik Ábrahám, Gáspár Gáspár, Hegedüs József, Román Albert, Nagy András, Kovács Miklós,

LÖW SÁNDOR

órák és ékszerész, Budapest, VIII. ker., József körút 81. szám. — Saját házában.

Ő cs. és kir. Felsége József főherceg kam. száll.

Alap. 1892. Telefon 62—68.

A m. kir. államvasutak, a m. kir. posta és távirat, ugyancsak a m. kir. estőrségnek szerződéses óraszállítója. Dús raktár a legdivatosabb briliáns és aranyékszerekben, ezüstalkalmi ajándékokban, ugyancsak mindenféle kitűnően járó pontosan szabályozott zseb-, fall-, álló- és utazóórákban. Saját nagyszabású műhelyében ékszerátalakítások és órajavítások jutányosan eszközölve. A csendőrségnek kivételesen részletes felmérésre kedvezmény is nyújtatik. Rendkívül jutányos árak! Dús választék! Pontos kiszolgálás! Árjegyzék ingyen és bérmentve. Óráknál írásbeli jótállás.

Gániczky Rudolf alörrmesterek, Vasvári János csendőr, Bíró István, Gönczi János, Borsos Gyula, Ferencz Béni szakaszvezetők, Szöllösi Sándor, Panykó Mihály, Papp Sándor, Ignáth Endre tizedesek, Buzás László, Velber Jakab, Vavrik József őrzetők, Buha Gergely, Baranyai János, Bátor János és Ehrenreich Haszkel népfölkelők, a közbiztonsági szolgálatban tanúsított buzgalomuk, de különösen a háború tartama alatt az örskörletükön átvonult, illetőleg ott tartózkodott csapatoknak minden irányu támogatása, az elhagyott és jogtalanul eltulajdonított hadiszerek és kincstári tárgyak összegyűjtése, hadifoglyok és katonaszökevények elfogása, járványos betegségek elfojtása, általában a hadiczelőket szolgáló és előmozdító fontos szolgálati ténykedésük körül kifejtett igen szorgalmas és lelkiismeretes pontossággal teljesített szolgálataikért;

a m. kir. VI. sz. csendőrkerületi parancsnokság által;

Bíró Imre 1. oszt. őrmester és Kátai István 2. oszt. őrmester, a Steiner Izidorné szül. Adler Lina magyar-teleki lakos sérelmére 1917. évi május hó 23-án virradóra elkövetett rablógyilkosság tettesének, nagy buzgalommal, körültekintéssel és kiváló szakértelemmel folytatott nyomozással történt kiderítéseért, az elrabolt ismeretlen mennyiségű pénzből 2205 K. 65 fill. készpénznek és 1000 koronáról szóló postai feladó vevénynek megszerzéseért, valamint a teljes beismerésre birtettesnek az igazságszolgáltatás kezébe juttatásáért;

Márkos Károly alörrmester, egy kőborezigányokból alakult veszélyes fegyveres betörő tolvajszövetkezetnek igen ügyesen vezetett és alapos nyomozással eszközölt felfedezése, a banda egyik tagjának abban a pillanatban, midőn az egy vadászfegyvert lövésre emelve, a járőrre akart löni, higgadt bátor és gyors elhatározással alkalmazott biztos lövéssel történt ártalmatlanná tétele, a banda többi tagjának szétugrasztása és az általuk visszahagyott több lopott holminak megszerzése által elért szép eredményért;

Marton Vincze, Pandur Sándor, Roskopf Ferencz 2. oszt. őrmesterek és Horváth Lajos III. alörrmester, egy katonaszökevényekből alakult s Vas és Zala vármegye területén garázdálkodott kőborezigány bandának nagy fáradsággal s kitartással folytatott hosszas nyomozás során történt elfogása, az általuk elkövetett 15883 K. 79 fill. kárértékű rablás és lopásoknak kiderítése és a bűnjelek nagy részének megszerzéseért;

Váczi Antal alörrmester, a Vas vármegyében fekvő Só községben 1917 évi január hó 10-én d. e. 9 óra 30 perczkor kiütött tűzvésznel a vagyonmentés és a tűz tovább terjedésének meggátlása körül kifejtett hasznos és eredményes működéseért, valamint a Fekete Istvánné szül. Munczi Mária sói lakos károsnőnek az égő házból saját testi épsége veszélyeztetésével, gyors

elhatározással és önfeláldozó bátor magatartásával történt kimentéseért;

Baranyai János II. és Danes István 2. oszt. őrmesterek, egy kőborezigány banda által Somogy vármegye nyugati részében elkövetett számos betöréses lopásnak és tetteinek igen ügyesen vezetett és 15 napig tartó fáradságos nyomozással történt kiderítéseért;

Mátyási Gábor tartalékos szakaszvezető, egy huszár tiszthelyettesi áruhába öltözött polgári egyén által, katonaszökevényekből alakított és különböző helyeken 18 rendbeli betöréses lopást elkövetett tolvajszövetkezett tagjainak hosszas és körültekintő nyomozással történt leleplezése, elfogása és a bűnjelek nagy részének megszerzése körül kifejtett hasznos és eredményes tevékenységeért;

Baranyi András járásörmester és Szalai István alörmester, özv. Sebestyén Péterné Kisgyánt pusztai lakos sérelmére 1913 évi július hó 26-án elkövetett gyilkosság tettesének nagy kitartással, szakavatott eljárással folytatott hosszas és fárasztó nyomozással történt kiderítése, elfogása és az igazságszolgáltatás kezébe történt juttatásáért;

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság által;

Lázár József alörmester, egy betörő szövetkezetnek tagjai által 1916 évben Taktaharkány községben és környékén elkövetett több rendbeli betöréses lopásnak mintegy 2687 K. kárértékben, 177 és fél órán át, odaadó buzgalommal és leleményességgel eszközölt nyomozása körüli közreműködéseért;

Tarjányi Lajos, Gál István alörmesterek és Kereszturi József csendőr, mint közgazdálkodásvezetők, az örs közgazdálkodásának hosszú időn át kifejtett igen eredményes fellendítése és magas színvonalon tartása körül kifejtett igen odaadó buzgalomuk, kiváló szakértelemmel párosult lelkiismeretességük, továbbá egy fertőző betegség elfolytásánál kifejtett igen kiváló tevékenységük és példás katonai magatartásukért;

Jankovics Pál alörmester, 1916. évben Hernádtobány községben fellépett járványos betegség továbbterjedésének meggátlása körül tanúsított buzgó, szorgalmas és odaadó közreműködéseért, nemkülönben a háború ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén tanúsított eredményes tevékenységeért;

Balog Barta András, Krisztea János 2. oszt. őrmesterek és Kozma József alörmester, a háború tartama alatt a közbiztonsági szolgálat terén általában tanúsított igen buzgó, szorgalmas és eredményes tevékenységükért, példás magaviseletük és katonás magatartásukért;

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betető az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem kéri, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előlegeket nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intézkedések és cheques beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Vesünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket

a m. kir. VI. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Rácz József tartalékos szakaszvezető és Balaskó József népfőlkelő tizedes, egy rablógyilkosság tettesének nagy buzgalommal, körültekintéssel és kiváló szakértelemmel folytatott nyomozással történt kiderítése és az elrabolt ismeretlen mennyiségű pénzből 2205 K 65 fill. készpénz és 1000 K-ról szóló postai feladó vevénynek megszerzése körül kifejtett hasznos és eredményes közreműködésükért;

Decsi Imre népfőlkelő, egy kőborczigányokból alakult veszélyes fegyveres betörő tolvajszövetkezetnek kinyomozása, a banda egyik tagjának eredményes löfegyverhasználattal történt ártalmatlanná tétele, a bandának szétugrasztása és több bűnjel megszerzése körül járőrvezetője erélyes támogatásával tanúsított hasznos működéseért;

Fekete István alőrmester, Szekeres János népfőlkelő őrmester, Almássy Sándor, Wittinger János népfőlkelő szakaszvezetők és Traknyák Imre tartalékos cz. szakaszvezető, egy katonaszökevényekből állott s Vas- és Zalamegyék területén garázdálkodott kőborczigány bandának nagy fáradsággal és kitartással folytatott hosszas nyomozással történt elfogása és az általuk elkövetett több rablás és lopásnak kiderítése körül kifejtett eredményes közreműködésükért;

Gáspár József népfőlkelő cz. szakaszvezető, a Vas-megyében fekvő Só községben 1917. évi január hó 10-én, d. e. 9 óra 20 perczkor kiűtött tűzvésznel, a vagyonmentes és a tűz továbbterjedésének meggátlása körül kifejtett hasznos és eredményes tevékenységeért;

Török József alőrmester, Csanádi József Horvát J. nf. őrmesterek, Kiss János népfőlkelő szakaszvezető és Fekete István népfőlkelő tizedes, egy kőborczigánybanda által Somogy megye nyugati részében elkövetett több rendbeli betöréses lopásnak 15 napig tartó fáradságos nyomozással történt kiderítése körül tanúsított eredményes közreműködéseért;

Bangha Ernő tartalékos tizedes és Varga József népfőlkelő tizedes, előbbinek egy kőborczigány által elkövetett 2 db 1200 korona kárértékű lólopásnak és tettesének, utóbbinak pedig egy postahivatalban, szintén kőborczigány által elkövetett 800 korona készpénzlopás tettesének nagy buzgalommal és fáradságos nyomozással történt kiderítése körül tanúsított eredményes közreműködéseért.

Előléptetett:

1. oszt. őrmesterré:

1915. évi június hó 20-ával:

Kárászi Gyula, II. sz. csendőrkerületbeli 2. osztályú őrmester;

alőrmesterré:

1915. évi július hó 1-ével:

Tóth Dániel, VIII. sz. csendőrkerületbeli csendőr;

1917. évi május hó 3-ával:

Cs. Nagy Imre, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1917. évi július hó 1-ével:

Czifra János, Nagy István IV., Ötvös István I., Pálffy Áron, Suba Menyhért, Tóth Pál II., Tóth Pál III., Kalliczka Lajos, Kálózi János, Luffi József, Rovó Antal, Batizi István, Baráth József, Komsa Győző, Németh Sándor és Szegedi Ferencz, II. számú, továbbá Varga Ferencz, VI. számú, végül Csöke János és Gál János, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

vezetővé:

1917. évi július hó 1-ével:

Mester Lajos és Buzás Albert, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrök.

Lovaglási jutalomdíjban részesített:

a VI. számú csendőrkerület állományában:

Balázs József alőrmester 3 db, továbbá

a VIII. számú csendőrkerület állományában:

Péter László alőrmester 8 db, Less József és Varga Mihály alőrmesterek 5—5 db, Juhász Lajos járásőrmester 4 db, Molnár Lajos járásőrmester, Szávuj István 1. oszt. őrmester és Kara Ferencz csendőr 2—2 db 10 koronás aranyból álló jutalomdíjban részesítettek.

SZÁNTÓ JÓZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélőgépet, varrógépet, gumikat és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Elismerő leveleim ezerszámra vannak. — Pontos cím:

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.

A világ legjobb harmonikái

Orgonahang, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hang, 3 igaz v. ltóval 15 K. Egész zenekari hang 4 igaz váltóval 20 K. Erős acél hangok 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, gramatikus hangok is készülnek.

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangú beszélőgép 40 K, nagy „Union” szerkezettel 50 K. — Legjobb hanglemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás előadások stb. 80 fill.-től 4 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

MOGYORÓSSY GYULA

királyi szabadalmazott hangssergyár

Budapest, VIII., Rákóczi-út 71. szám.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Felszerelési szükségletét igyekezzék mindenki sürgősen beszerezni, mert az árak folyton drágulnak.

♦♦♦♦♦♦♦♦ Nagy készleteink folytán nálunk előnyösen vásárolhat. ♦♦♦♦♦♦♦♦